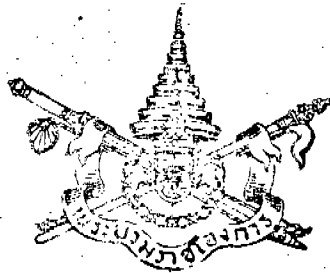

16 มกราคม 2487

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๖

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติอากรมรดกและการรับมรดก

พุทธศักราช 2476

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาศัยสัตตพินา

บริติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 5 มกราคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมหาเถิกอากร
มรดกและอากรการรับมรดก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติอากรมรดกและการรับมรดก พุทธ
ศักราช 2476 พุทธศักราช 2487”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 พายได้บังคับมาตรา 4 ให้ยกเลิกพระราช
บัญญัติอากรมรดกและการรับมรดก พุทธศักราช 2476

มาตรา 4 เฉพาะในกรณีที่เจ้ามรดกตาย หรือในกรณีที่
ศาลมีคำสั่งแสดงว่าเป็นคนสาบสูญก่อน ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้
ให้คงใช้พระราชบัญญัติอากรมรดกและการรับมรดก พุทธ
ศักราช 2476 บังคับทุกมาตรา

พ.ศ. ๒๔๘๗

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๕

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี